

OPERACE NEPTUN

Částečně kvůli špatné navigaci, rozbouřenému moři a silnější německé obraně, než se očekávalo, se americké vylodění na pláži Omaha stalo katastrofou. Vojáci byli vysazeni téměř všude, jen ne tam, kde se měli podle plánu vylodit, a většina tankové podpory, díky níž byla situace na ostatních plážích snazší, sice dorazila, ale až mnohem později během dne. Spojenecké bombardéry v obavě, že zasáhnou vlastní muže, nebo že je sestřelí německá protiletadlová děla, shazovaly bomby daleko před zamýšlenými cíli, a bitevní lodě na moři, které se rovněž obávaly opětování palby, se zpočátku nepřiblížily k pobřeží nato-lik, aby mohly způsobit skutečné škody na opevněných německých pozicích na útesech.

Očekávalo se, že se spojenečtí vojáci přesunou z pláže dál nanejvýš do tří hodin po vylodění – tedy do půl desáté dopoledne. Ve skutečnosti se většina přeživších amerických vojáků dostala z pláže až po druhé hodině odpoledne. Dokonce i potom se podařilo otevřít jen několik z plánovaných tras vedoucích z pláže. Situace se vyvíjela tak špatně, že američtí velitelé zvažovali úplné opuštění Omaha a stažení všech přeživších vojáků. Z více než 4 000 spojeneckých vojáků, kteří zemřeli v průběhu Dne D, tvořili téměř polovinu z nich Američané, kteří zahynuli na Omaha. Pro srovnání, na pláži Utah padlo méně než 200 amerických vojáků.

Během druhé světové války sloužilo v armádě Spojených států mnoho přistěhovalců a cizích státních příslušníků, jako je tomu tady v případě Deea. V amerických ozbrojených silách sloužilo během války přes 300 000 přistěhovalců, třetina z nich neměla americké občanství.

Kanada se dost dlouho zdráhala poslat své vojáky do války probíhající tak daleko od jejich domova, takže mnoho Kanadanů, kteří chtěli bojovat okamžitě, vstoupili do americké armády, aby se mohli ihned zapojit do akce. K nim se přidaly desítky tisíc dobrovolníků z Mexika, Německa, Itálie a desítek dalších zemí, jejichž společným cílem bylo porazit mocnosti Osy (Německo, Itálii a Japonsko).

Mnozí z nich, stejně jako Dee, kteří byli politickými disidenty z

Německem ovládaných zemí, si změnili jména, aby nebyli popraveni nebo posláni do koncentračních táborů, kdyby je nacisté zajali. A stejně jako Dee se téměř všichni rozhodli stát se po válce naturalizovanými americkými občany. Imigranti a cizí státní příslušníci bojovali za Spojené státy v každém větším konfliktu už od americké revoluce neboli války za nezávislost (1775 – 1783). V dnešní době se každý rok hlásí do armády přes půl milionu veteránů narozených v zahraničí, kteří žijí v USA, a téměř 10 000 osob, které nejsou občany Spojených států.

Stejně jako Sid, mnoho židovských vojáků, kteří sloužili v armádě Spojených států během druhé světové války,